

April - mali traven
2020

št. 4

BISER

Letnik XXVI

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

»Ko se je zvečerilo« (Mr 4,35).

Tako se začenja evangelij, ki smo ga slišali. Že nekaj tednov se zdi, da se je zvečerilo. Gosta tema se je zgrnila na naše trge, ulice, mesta. Zagospodovala je nad našim življenjem in napolnila vse z oglušujočo tišino in obupno praznino, ki ohromi vsako reč, ki se je dotakne; čuti se v zraku, zazna se v kretnjah, to povedo pogledi. Znašli smo se preplašeni in izgubljeni. Kot učence iz evangelija nas je iznenada presenetil nepričakovan in divji vihar. Zavedli smo se, da smo vsi na istem čolnu, vsi krhki in izgubljeni, obenem pa pomembni in potrebni, vsi poklicani, da skupaj veslamo, vsi potrebni vzajemne tolažbe. Na tem čolnu ... smo vsi. Kakor tisti učenci, ki enoglasno govorijo in v stiski rečejo: »Utopljam se« (38), tako smo se tudi mi zavedli, da ne moremo iti dalje vsak zase, ampak samo skupaj.

Razmišljanje papeža Frančiška med molitvijo na praznem Trgu sv. Petra, 27. marec 2020

DUHOVNA MISEL

**»BODITE POGUMNI: JAZ SEM SVET PREMAGAL.«
(JN 16, 33)**

S temi besedami je Jezus končal poslovilni govor učencem pri zadnji večerji, preden je trpel in umrl na križu. Nagovoril je apostole, a v mislih je imel vse rodove učencev, ki bodo hodili za njim v naslednjih stoletjih, tudi nas.

Čeprav je naše življenje pot, posejana z mnogimi radostmi in srečnimi trenutki, na njej ne manjka stisk: negotova prihodnost, revščina in bolezni, trpljenje zaradi naravnih nesreč in vojn, nasilje, preganjanje vernih. Doživljamo nemoč pred družbo, za katero se zdi, da je neobčutljiva in nezainteresirana za Božje sporočilo, zasmehovanje, zavračanje, če že ne odkrito preganjanje od tistih, ki Cerkve ne razumejo ali so iz različnih vzrokov proti njej.

Kako naj razumemo besede: »Jaz sem svet premagal ...« Ali ni ta trditev protislovna? Ko je Jezus te besede izgovoril, so ga le nekaj trenutkov za tem prijeli, bičali, obsodili in ga na krut in sramoten način umorili. Ni bil videti kot zmagovalec, ampak

zavržen poraženec.

V čem je njegova zmaga? Gotovo v ljubezni in vstajenju. Ko se je po svoji volji izročil v trpljenju in smrti na križu, je sprejel nase vse zlo greha. Trpljenju je dal nov smisel, vpeljal ga je v novo razsežnost, v nov red, red ljubezni. Kristusovo trpljenje na križu je dalo radikalno nov smisel trpljenju. Njegova zmaga na križu je bila dejanje največje ljubezni. V porazu je Jezus v polnosti zmagal. Osvobodil nas je vsega, kar nas stiska, vsega negativnega.

Apostola Pavla je misel na Jezusovo zmago na križu in na njegovo vstajenje prevzela s silnim veseljem. Mislil je, če se je Jezus spoprijel z vsako tegobo, lahko tudi mi z njim in v njem premagamo vsako težavo. »Prepričan sem: ne smrt, ne življenje ... ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu« (Rim 8,37-38). To ni nerealno slepo zmagoslavno gledanje na krščansko življenje, kakor da bi bilo vse lahko in že

DUHOVNA MISEL

rešeno. Jezus je zmagoslaven v trenutku, ko je potopljen v dramo trpljenja, zapuščenosti in smrti. To je zmaga človeka, ki se iz ljubezni spoprime z bolečino, ki veruje v vstajenje in življenje po smrti.

Ne vemo, kaj nas v življenju čaka. Tudi mi bomo morali kakor Jezus in učenci čakati nebes, da bomo videli polno zmago nad zlom, ki ga doživljamo v različnih oblikah. Pogosto se bojimo govoriti o vstajenju, o nebesih, da ga neverni ne bi razumeli kot mamilo, s katerim blažimo trpljenje ali celo alibi, da se ne bi bojevali proti krivicam. V

resnici pa je upanje na nebesa, ki izvira iz vere v vstajenje, močna spodbuda, da se spoprijemamo z nadlogami.

Verujmo, da je končna beseda, beseda ljubezni, ki premaga sovraštvo in smrt. V velikonočnih praznikih obnovimo vero in zaupanje v Jezusa, ki je navzoč v nas in med nami, ki je premagal svet in nam je z vstajenjem odprl nebesa. V tej veri bomo našli pogum, da se bomo spoprijeli z vsako preizkušnjo in premagali zlo v nas in zunaj nas z Njim, ki nam daje moč.

Vaša duhovnika in katehistinja

BLIŽA SE VELIKA NOČ

Nedelja, s katero začnemo veliki teden – obredno doživljanje zgodovinskih dogodkov Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja, se imenuje cvetna ali oljčna.

V spomin na Jezusov slovesni vhod v mesto Jeruzalem, ko so ga množice

CVETNA NEDELJA

BLIŽA SE VELIKA NOČ

navdušeno pozdravljale kot kralja, Cerkev ta dan blagoslovlja oljčne veje.

Te nesemo domov in jih zatakemo za križ ali na kakšno drugo vidno mesto. Tam na tiho govorijo, da moramo biti ljudje miru, hvaležni za dar večnega življenja, ki nam ga je zaslužil Jezus s svojim križem in vstajenjem. Oljka je simbol obojega: miru in nesmrtnosti.

VELIKI ČETRTEK

Na veliki četrtek je Jezus pri zadnji večerji postavil zakrament svete evharistije, največji čudež, s katerim je med nami vedno navzoč in nam daje moč za življenje. Preden pa je to storil, je svojim učencem umil noge, s čimer je pokazal svojo ponižnost.

Velika naloga za nas, saj je v tem svetu prava ponižnost zelo malo cenjena.

Kako pa ti, draga sestra, dragi brat, služiš ljudem okrog sebe? V teh dneh nas Jezus še posebej vabi, da po njegovem zgledu v svojem življenju naredimo katero od temeljnih sprememb.

VELIKI PETEK

Na veliki petek se s premišljevanjem križevega pota ob času Jezusove smrti na križu še posebej uglašujemo na dogajanje pred več kot 2000 leti.

Trenutki groze so marsikomu na ta dan zelo

BLIŽA SE VELIKA NOČ

blizu. K temu nas vzpodbuja tudi prizor v cerkvi, kjer je oltar prazen, brez križa, rož, sveč in prta. Jezusa namreč ni več med nami. Položen je v grob. Toda mi nismo več zbegani, kot so bili na ta dan njegovi učenci, le globoko presunjeni smo spričo velikanske žrtve in neskončne Božje ljubezni. Ta dan ni nikjer svete maše.

Obredje velike petka se prične s tihim pristopom duhovnika in počastitvijo oltarja. Središče Božje besede je pasijon in trpljenje Gospoda Jezusa Kristusa. Temu sledijo slovesne prošnje za vse potrebe, nato pa čaščenje križa. Po obhajilnem obredu v nadaljevanju pa nas Cerkev vabi k molitvenemu premišljevanju ob Jezusovem grobu.

VELIKA SOBOTA

Na veliko soboto lahko verjetno najbolj doživimo resnico, da je vse stvarstvo umerjeno h Kristusu.

Ko v prvem delu vigilije, v slavju luči, razmišljamo, kako je Bog svet ustvaril iz nič, ko v Božji besedi poslušamo odlomke iz judovske zgodovine o rešitvi iz suženjstva, smo pripravljene na to, kar lahko doživimo v nadaljevanju obredov. Doživimo lahko svojo osebno rešitev iz suženjstva greha v blagoslovitvi vode in izpovedi vere z obnovitvijo krstnih obljub, v evharističnem slavju podobo tistega življenja, ki nas čaka, ko bo Bog vse v vsem, in na koncu v procesiji s podobo Jezusa, ki pred nas stopa v monštranci.

Brez velikega petka ni velike noči. To resnico razodeva že stara zaveza, vendar prva oseba, ki nas duhovno rešuje iz suženjstva in nas vodi v svobodo poveljanih Božjih otrok, je vstali Jezus, ki je zaradi Bogu vdanosti pretrpel križ in vstal od mrtvih, da bi mi živeli.

Vsakdo, ki ima to upanje vanj, se očiščuje. Če smo vstali z njim, iščimo, kar je zgoraj.

BLIŽA SE VELIKA NOČ

VELIKA NOČ

Kristusovo vstajenje je temeljni kamen naše vere.

Če bi Kristus samo umrl, pa naj bi umrl še tako junaško in predano, bi ostal samo neka minula zgodovinska oseba, kakor jih je bilo na tisoče drugih, in nič več.

Ker pa je vstal od mrtvih, je s tem dokazal, da je Božji Sin, ki ima oblast nad življenje in smrtjo, dokazal je, da je pravi, obljubljeni in napovedani Odrešenik.

Na tej veri v Kristusovo vstajenje temelji tudi vera in upanje na naše vstajenje in večno življenje.

Kristusovo vstajenje pa je tudi edini čudež, ki ga moramo verovati, če želimo biti kristjani. Za vse ostale čudeže, bodisi svetopisemske ali druge dokazane čudeže velja, da je primerno, da jih sprejemamo in jim verjamemo; če tega ne storimo, smo še vedno lahko kristjani, če zanikamo Kristusovo vstajenje, pa ne moremo več reči, da smo kristjani. Z zanikanjem tega čudeža se zruši naša vera!

K nebeškemu O etu je odšla:

3. Merkač Verica, 81. let Kotlje 36

Odgovorni urednik: Edvard
Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada: samo spletna izdaja

